

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/215/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115203742
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5115203742.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Nám. Martina Benku 9-C1, Bratislava, IČO: 31 783 325, proti žalovanému: O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, toho času na neznámom mieste, o zaplatenie 70,70 eur, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/75/2015-41 zo dňa 10. mája 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 6C/75/2015-41 zo dňa 10. mája 2016 vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Rozsudok okresného súdu odvolaním nenapadnutý **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň priznal žalobcovi trovy konania v sume 16,50 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Okresný súd mal z pripojeného hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok vystaveného žalobcom dňa 01.07.2014 pod číslom 1420366 za preukázané, že žalovaný dňa 01.07.2014 o 18.29 hod. cestoval linkou č. 9 (električka), vozom č. 7112, Mestskej hromadnej dopravy v Bratislave bez cestovného lístka, čo bolo zistené pri jeho kontrole počas cestovania revízorom na úseku zastávok Mariánska a Odborárske námestie. Do vyhlásenia rozsudku súd nemal preukázané, že by žalovaný uhradil žalobcovi uplatnenú pohľadávku, prípadne jej časť. S poukazom na ustanovenia zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach, v súlade s čl. 6 bod. 2 a bod 3 Prepravného poriadku Mestskej hromadnej dopravy v Bratislave v nadväznosti na ust. § 760 Občianskeho zákonníka uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi základné cestovné bez príplatkov a zliav v sume 0,70 eur a prirážku vo výške do 100-násobku cestovného, t. j. v sume 70,- eur.

3. V časti o trovách konania súd prvej inštancie uviedol, že žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. priznal náhradu trov voči žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal, a to náhradu trov pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 16,50 eur. V ďalšom poukázal na to, že zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O. s. p.), že žalobca sa v množstve návrhov na začatie konania podaných na Okresnom súde Žilina v zastúpení JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom domáha svojich nárokov vyplývajúcich zo skutkovo a právne zásadne totožného základu, pričom ide o návrhy na začatie konania formulárového charakteru, v

ktorých sa dopĺňajú len jednotlivé individuálne údaje tej - ktorej veci, a to konkrétne len dátum dňa, kedy sa žalovaný na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, číslo linky MHD a dátum vyhotovenia pokusu o zmier - výzvy na zaplatenie. Pritom len v súdnom oddelení 6C zákonného sudcu v prejednávanej veci jedná sa o viaceré konania, ktoré súd označil v dôvodovej časti rozhodnutia. S poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014 konštatoval, že vzhľadom na konštantnú typovosť a formulárovosť návrhu na začatie konania trovy žalobcu vzniknuté jeho zastupovaním JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy na uplatnenie práva, ktorých náhradu má súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. priznať úspešnému účastníkovi, a preto súd žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo vyčíslenej výške 89,96 eur nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že mu bude priznaná ich náhrada v sume 16,50 eur z titulu súdneho poplatku a z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 89,96 eur (3 úkony po 16,60 eur + DPH + 3x režijný paušál 8,39 eur). Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,26 eur (1/2 úkonu právnej služby po 16,60 eur + DPH a 1x režijný paušál 8,58 eur). Poukazoval na to, že § 150 ods. 2 O. s. p. je možné aplikovať len za splnenia podmienok vymedzených v § 150 ods. 1 O. s. p., t. j. iba vo výnimočných prípadoch. Nesúhlasil ani so záverom, že ním nárokované trovy konania sú neprimerané uplatňovanej pohľadávke. Mal za to, že neprimeranosť trov vyžaduje, aby tieto dosiahli aspoň dvojnásobok nárokovanej sumy, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Ust. § 142 ods. 1 O. s. p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a keďže žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, súd mu mal priznať ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci sú účelne uplatnené trovy konania spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku za návrh na začatie konania v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. a z minimálnej tarifnej odmeny advokáta za právne služby v občianskom konaní podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase podávania návrhu na začatie konania vo veci samej. Je zrejmé, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta je náročný a zložitý proces. V tejto súvislosti zdôraznil, že žiadne ustanovenie právnej normy neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese advokátom. Rovnako v zmysle bodu 29 Preambuly Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007 by vo veciach s nízkou hodnotou sporu „... neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy ...“.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) a toto rozhodnutie v napadnutej časti v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. V nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

7. Vzhľadom na to, že vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie za účinnosti nového procesného kódexu (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok), odvolací súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov strán sporu i súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Zároveň krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia prispôbil terminológiu novej úpravy, ktorá reguluje civilné sporové konanie.

8. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. (účinného v čase rozhodnutia okresného súdu, aktuálne sú kritériá odôvodnenia rozsudku predmetom úpravy § 220 až § 222 CSP). Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Prioritne odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). V tejto súvislosti je zjavné, že (nepochybne z dôvodu predkladania

enormného množstva typových podaní žalobcom na súdy) hmotno-právne odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné vyvodiť, že tento pri svojom rozhodovaní vychádzal z ust. § 150 ods. 1, 2 O. s. p. tak, ako to namietal žalobca v časti 1. a 2. odvolania. Okresný súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a svoje právne úvahy uviedol na str. 4. a 5. rozsudku.

10. Vo všeobecnosti je náležitou východisková úvaha odvolateľa o nevyhnutnosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci okresný súd svoje rozhodnutie v časti o trovách konania odôvodnil zákonom zodpovedajúcim spôsobom. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešný; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s požiadavkami strany sporu a jej právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia.

11. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v súdnej veci konkrétne a podrobne uviedol svoje úvahy a dielčie závery, ktoré viedli ku konečnému stanovisku - nepriznaniu náhrady trov právneho zastúpenia. Následne rozhodnutie súdu prvej inštancie nepredstavuje svojvoľné alebo arbitrárne rozhodnutie, ktoré by vo svojich dôsledkoch popieralo samotný význam alebo účel právnej úpravy.

12. Odvolací súd sa stotožňuje so stanoviskom okresného súdu o nepriznaní trov právneho zastúpenia, pričom v konkrétnosti odkazuje na zistenia a závery súdu prvej inštancie. Rovnako plne zodpovedajúcim stavu veci a obsahu jednotlivých uplatňovaných úkonov právnej služby je konštatovanie okresného súdu o minimálnom množstve odbornej právnickej práce vynaloženej právnym zástupcom žalobcu v prejednávacom prípade. Taktiež odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca podáva väčšie množstvo návrhov na začatie súdneho konania, ktoré sú z hľadiska právnej argumentácie absolútne totožné a menia sa len údaje o cestujúcom (žalovanom), o čase cestovania a linke mestskej hromadnej dopravy. Je nepochybné, že prepísanie takýchto údajov zo záznamu revízora do súdneho podania je jednoduchou administratívnou činnosťou a nie odborne právne „náročným a zložitým procesom“, ako to zdôraznil odvolateľ.

13. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že nepriznanie trov právneho zastúpenia žalobcovi nemá právny základ v aplikácii § 150 ods. 2 O. s. p., ako to tvrdil odvolateľ. Okresný súd aplikoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia ust. § 142 ods. 1 O. s. p., ktoré ustanovenie priznanie náhrady trov konania podmieňuje účelnosťou vynaložených trov. Dopísanie niekoľkých údajov prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu/advokáta do „elektronickej predtlač“ písomnosti nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené trovy konania; rozhodne nie v celom rozsahu nárokovanej odmeny za právnu službu. Tvrdenie odvolateľa o tom, že neprimeranosť trov prichádza do úvahy len v prípade, ak tieto aspoň dvojnásobne prevyšujú pohľadávku, nemá oporu v texte zákona. Rovnako odkaz na bod 29 Preambuly vyššie označeného Nariadenia ES je neúplný a vo svojej podstate i účelové. Dotknutý bod síce obsahuje vetu „trovy konania by mala znášať strana, ktorá nemala vo veci úspech“, ale zároveň jeho obsahom je aj formulácia „... súd by mal nariadiť, aby bola strana, ktorá nemala vo veci úspech, povinná zaplatiť trovy konania ...“, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky alebo sú nevyhnutné.“. Uvedenej deklarácii Preambuly zodpovedá i čl. 16 samotného Nariadenia ES č. 861/2007. Súd prvej inštancie postupoval presne v intenciách citovanej Preambuly.

14. Odvolací súd ďalej poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 5/2013 zo dňa 19.03.2014, v ktorom dovolací súd vyslovil záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej - ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch Slovenskej republiky nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Zdôraznil, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov, než možnosť nechať sa zastupovať

advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc.

15. Z uvedených dôvodov za účelne vynaložené trovy považoval aj odvolací súd v súdnej veci zaplatenie súdneho poplatku žalobcom (bez úhrady ktorého by nemohlo konanie pokračovať). Trovy právneho zastúpenia za vykonané úkony právnej služby ani odvolací súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy na uplatnenie práva, a preto rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania pred súdom druhej inštancie rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)